

[Stæhr Johansen.]

gerne have set, at det ærede medlem i den tid, da socialdemokratiet havde regeringsmagten her i landet, kunne have overbevist sit parti lidt stærkere om det, end det har været muligt for ham, for vi må ikke glemme, at i den tid har det været gyldne tider på den måde, at vi da havde meget mere valuta til rådighed end på noget andet tidspunkt efter krigen. Desuden har vi haft Marshallhjælpen, men man har praktisk talt ikke udnyttet dens muligheder til at få import af vogne i gang. Man ved jo, at den tidligere socialdemokratiske handelsminister, det ærede medlem af dette høje ting hr. Krag, i virkeligheden nærede en meget stor uvilje mod automobilkørsel som sådan. Man kunne sige om socialdemokratiet, at det i virkeligheden var automobilismens fjende nr. 1. Det har vist sig ved dets handlemåde i de perioder, da der var valutamulighed for at skabe en større import af automobiler her til landet.

Derfor er det nødvendigt, når man har den gældende fordelingsordning og vort lands situation økonomisk set er dårligere, end den har været i de tidligere år, nu at tage spørgsmålet om de gamle vognes priser op til debat. Der er for mig heller ikke tvivl om, at det store antal ansøgninger, som i øjeblikket hviler i direktoratet for vareforsyning — for man behandler dem, såvidt jeg har forstået, ikke i øjeblikket på grund af dette lovforslags fremsættelse —, for manges vedkommende udelukkende er dikteret af den økonomiske gevinst, som det i dag betyder at få en indkøbstilladelse. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Lars P. Jensen og forøvrigt også med det ærede medlem hr. From i, at i samme øjeblik vi får en anden ordning og blot en sådan ordning som den, der er foreslået her, vil ansøgningernes antal gå ned, for så er der ikke mulighed for at indkassere den store fortjeneste, man tidligere har kunnet få på en brugt vogn.

Jeg mener derfor, at dette lovforslag i sig selv giver mulighed for at begrænse de mange ansøgninger, men jeg knytter naturligvis også dertil det håb, at man økonomisk set må kunne komme i den situation, at man igen kan forøge importen af automobiler. Som jeg indledte med at sige, er den danske vognpark håbløst forældet ifølge den statistik, jeg fremførte.

Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt komme ind på en diskussion om de enkelte paragraffer. Jeg er ganske sikker på, at dette forslag vil blive behandlet i et udvalg,

og der får vi mulighed for at drøfte paragrafferne nærmere. Jeg vil kun fra vor side tilsige støtte til gennemførelse af lovforslaget og anbefale det til en hurtig og villig behandling i det høje ting.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Ved at høre det ærede medlem hr. Froms ordførertale vil jeg tro, at den højtærede handelsminister har fået et levende indtryk af, at skal man nøjes med den tilslutning, han kan forvente at få fra regeringspartiet venstre, bliver det et magert resultat, han opnår gennem sin lovgivning i denne omgang, og måske også videre frem.

Til det ærede medlem hr. From vil jeg gerne sige, at der naturligvis var noget rigtigt i det, han sagde. Når han imidlertid hævder, at der her sker et indgreb i personlige rettigheder, hvad han er imod, ved jeg nu ikke, hvor det står skrevet, at det er en personlig rettighed for visse borgere her i landet at få en fortrinsret på alle deres medborgeres bekostning, således som de mennesker får, der opnår en autotombiltildeling. På et tidspunkt, da alle almindelige handelsprincipper er sat ud af funktion, kan det ikke være rimeligt, at nogle enkelte borgere skal begunstiges på de øvrige medborgeres bekostning, og det er ganske uden mening at tale om, at det er et indgreb i personlige rettigheder, når man søger at skaffe rimeligere forhold tilveje med hensyn til tildelingene af ny biler.

Jeg kunne forstå, at det ærede medlem egentlig kun kunne give tilslutning til den paragraf, der går ud på, at ministeren skal henvende sig til finansudvalget, når spørgsmålet om det økonomiske skal afgøres. Jeg er enig med ham på dette punkt, men jeg ved ikke, om ministeren kan klare sig med det. Jeg mener, det er velbegrundet, at handelsministeren har taget spørgsmålet op. Sålænge en begrænsning i indførslen af nye biler er nødvendig, må der nødvendigvis foretages en fordeling af de importerede køretøjer.

Den begrænsede indførsel har medført, som også andre ærede ordførere her har omtalt, en så stor efterspørgsel efter brugte biler, at priserne på disse gamle vogne i mange tilfælde ligger højere end priserne på de nye vogne. Det siger sig selv, at der under disse omstændigheder er megen rift om at komme i betragtning ved tildelingen af indkøbstilladelser til nye vogne, og efterhånden har tallet på ansøgninger nået en sådan højde, at det nærmest er en umulighed for fordelingsnævnet at foretage en rimelig og forsvarlig tildeling af de indkøbs-